

1. Nemůžu uvěřit, bráško,
že na tě vůbec už nevzpomíná,
kdesi nad drahou flaškou,
když je nálada nepovinná,
málem jsem nadělal z kytary dřívka,
že se mi o tobě už nebude zdát,
chvilka zaváhání před vraty chlívka
a je tu rok šestadevadesát,
a máme rok šestadevadesát.

2. Fantys' vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát,
aspoň do roku šestadevadesát.

*: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát.

3. Upřímně řečeno - láska
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
na konci roku šestadevadesát.

1. Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
kolem nakreslím kvítí nebo sníh.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z první A,
nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvlád' ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
[: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát. :]

Hej, pane Děda Mráz

Vlasta Redl

- C** **F** **Emi**
1. Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
F **Emi** **Dmi** **C** **G** **Ami⁷** **G**
už jste zase naděloval u špatného zvonku,
G⁷ **C** **D** **G**
u souseda stojí další chevrolet,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
a má milá dostala zase jenom sponku.
2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
přítom už vám píšem lístky kolik let,
stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.
3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
vždyť jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
asi máte v počítači někde závadu
a ty naše lístečky se tam všechny ztrácí.
- D** **G** **D** **G⁷** **C**
R: Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
Gmi **C⁷** **F**
těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
Dmi **G⁷** **C** **F** **G**
snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
vždyť ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.
4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
v duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.

Rec: A je pryč ...

Ami **E**
1. Přistály v talíři na střeše radnice,
C **G**
našly si nás snadno po vůni slivovice,
E **Ami** **Cdim**
vrhly se nám kolem krku, polibky nás dusily,
Ami **F** **E** **Ami**
jak ty zlaté rybky jsme jim po třech přáních splnit
musili,
E **Ami**
než nás pustily.

Dmi **G** **C**
R: Byly to holky z jiných planet,
Dmi **E** **Ami**
Anča, Božka, Karin, Žanet,
Dmi **E** **Ami** **A7**
přiletěly za náma až z Utopie, jé,
Dmi **E**
a že všechno platí, co kdo sní a vypije.

2. Povláčili jsme je po celej Moravě,
víno brali v Znojmě, padali v Ostravě,
a ty holky s náma dokázaly držet krok,
na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás záži-
tok.

R:

R: Takové holky u nás nenajdete:
Anča, Božka, Karin a Žanette,
byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cěrky z Utopie.

3. A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno
a jeden po druhém jsme řekli svoje "ano",
odlétly v talíři rovnou od radnice,
Ami **E** **F E Ami**
v bílých šatech s vlečkou, nespatriili jsme je více ...

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

1. Byla noc, na černou Ostravu sníh se tiše snášel,
z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
nahore v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
a já dole, už bez role, volám nahoru: "Kdo měl ty párky?"

R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
hrála Roxanu, Taťánu, Médeu a Antigonu,
hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
a já role podle ní bral.

2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech,
abych to mládí už nějak zkrátil,
ve všech hráli stejné video:
stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
Hledme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

R: Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
konec sázek jedna k miliónu,
a já ani nezatleskal.

A **Emi**
 3. Noc, Ostravou sních se snáší,
Hmi **Dmi** **E**
 z baru se motají další Mikuláši,
A **Emi** **A**
 je noc šestého, prosinec rozdal dárky
Hmi
 a nahoře se pořád svítí,
G **E**
 tak křičím do oken: Já měl ty párky!

D **Ami** **D** **Emi** **Gmi** **A** **D**
 R: A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
Ami **D** **Emi** **Gmi**
 Maryšu, Marfušu, Kaťušu,
A **D** **Ami** **D** **Emi**
 Cicciolinu, Eyrovou, Makepeacovou,
Gmi **A** **D** **Ami** **Emi**
 Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
Gmi **A** **D**
 Jasněnku, Ježibabu ...

- D** **G**
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
Emi **A**
že ses mně nikdy nezjevila,
D7 **G**
to bych tě svedl po paměti,
Hmi **Hmi/A** **E**
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.

D **G** **Emi** **A**
*: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

Jsem špatný tanečník

Vlasta Redl

1. Jsem špatný tanečník,
neumím tančit, jak mi kdo píská,
zvláště když to zní, až v uších zazvoní,
že ani nemám vůbec chuť slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
jenž pevně věří, že mě také získá
veselou písničkou pro svoje Gala-show
a už z dálky na mě píšťaličkou píská.
3. Ale já s tím mám špatnou zkušenost,
každý tvůj tanec, každý krok-sun-krok někdo vítá,
všechno, co vyvádíš, někdo do taktu seřadí
a vždycky někdo pro sebe to sčítá.
4. Dávejte pozor, všude je plno muzikantů,
chodí s píšťalkou a s brašnou plnou písni,
a až se vás budou ptát, nechcete-li tancovat,
řekněte: "Netančím, a navíc - nésu místní!"

Když jsem vandroval

Samson/Vlasta Redl/Slávek Janoušek

1. [**G** Když jsem vandroval, muzika hrála, **D** :]
[**G** moje znejmilejší, **C** moje znejmilejší **D** **G**
Emi z okna koukala, **G** z okna koukala. **D** **G** :]
2. [**G** When I was wandering around the Yellowstone :]
[**G** my honey sweetheart honey honey sweetheart
was looking cooking co-coa looking cooking coa. :]
3. [**G** Nekoukej za mnou, povandruj se mnou, :]
[**G** a já tobě koupím, a já tobě koupím
sukni zelenou, sukni zelenou. :]
4. [**G** I've told her darling come take it easy :]
[**G** I'll sing Šošon folk-song I'll sing Šošon folk-song
I'll sing Šošon folk-song I went from Šošon folk. :]

1. Koupil jsem za babku letenku do ráje,
trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje odlétá ...
2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek' čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá ...
3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj - ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...
4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letišťem
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
letadlo přiletí, a odletí ...

Montér blues

Vlasta Redl

1. **Ami** **D**
1. JÓ, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
C **E** **Ami E**
to není žádná opera,
Ami **D**
celý den viset jak na oprátce,
C **E**
tak voní chleba montéra.

R: **F** **F/E** **Dmi** **G**
Montuju potrubí, mosty a přehradu,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
málokdy upadám do téhle nálady,
Dmi **G**
když nepomáhá vodka ani džus.

2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

R:

3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

R: Montuju potrubí, mosty a přehradu,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,

C **E**
tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.

*: **Ami** **D**
Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
Ami **A⁷**
mě už dnes těžko přechočíš, tohle fakt není pro tebe.

R: **F** **F/E** **Dmi** **G**
Znám taky blues pána, co se toulá světem sám,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
Dmi **G**
blues, které dávno už musím umět hrát.

4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

R: Montuju potrubí, á ...,
 Dmi **E** **Ami**
když nepomáhá vodka ani džus, hm ...

- D** **D/C#** **D/H** **D/A**
1. Napiš mi brzy dopis čtyřstránkový,
Emi **Emi/F#** **Emi/G** **A7**
jak se ti stýská a jak moc ti scházím,
D **D/C#** **D/H** **D/A**
napiš dopis dlouhý, nešetři na mě slovy,
Emi **A7**
i kdyby měl být třeba ze samých frází,
la la la ...
2. Napiš mi brzy aspoň pohlednici:
obsluha mírná, ceny rychlé, a počasí nám přeje,
ať jsou na ní podepsaní všichni výletníci,
ať můžu doma vzteky puknout,
kdo ví co všechno se tam děje,
la la la ...
3. Nebo pošli aspoň telegram na účet adresáta:
prusvih-stop-necekej-stop-nemuzu prijet-stop,
a já už budu vědět, že něco doma - asi táta,
ale ozvi se brzy, ať vím která bije,
la la la ...
4. Napiš mi určitě, i když už bydlím na jiný adrese
a jmenuju se jinak, než jsem ti řek',
hoď ho do schránky i bez jména,
vždyť možná zázrak stane se
Emi **D** **G** **A7** **D**
a ten dopis si mě najde po mojí slepý víře,
la la la ...

- G**
1. [: Navařila škvařenky
A⁷ **D**
pro ogary z Jasénky :]
G **C** **D** **G**
[: Aj, Bože, Bože, jak je nám tu při vínečku dobře :]
2. Navařila kyselice pro ogary z Jasenice...
3. Navařila hrst kmína pro ogary ze Zlína...
4. Navařila zemňáků pro ogary z Horňáků...
5. Navařila slivovice pro ogary z Vizovice...
6. Navařila psí hlavy pro ogary z Jihlavy...
7. Navařila trs trávy pro ogary z Ostravy...
8. Navařila otruby pro ogary z Poruby...
9. Navařila smažáky pro ogary Pražáky...
10. Navařila rousnice pro ogary z Roudnice...
11. Navařila lanýže pro ogary z Paříže...
12. Navařila osla pro ogary z Osla...
13. Navařila burizony pro ogary z Arizony...
14. Navařila sajrajtu pro ogary z Kuvajtu...
15. Navařila čaj vanu pro ogary z Tchajwanu...
16. Navařila kýbl hrachu pro ogary z Karabachu...
17. Navařila dřeva z topola pro ogary z Sevastopola...
18. Navařila kladivo sto kusů
pro ogary, co z Vladivostoku sú...
19. Navařila roupy, hlísty pro ogary komunisty...
20. Navařila jogurtu nad kahanem
pro ogary z Frankfurtu nad Mohanem...

Přijdu hned II.

Vlasta Redl

1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
je to tak snadné, až to mrzí,
že nejde chtít být tak drzí
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

1. Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
 D **A/C#** **G** **Emi**
 Hmi **G** **(Emi) A**
moje pýcha a štěstí naposled,
 G **Hmi**
tady jsou knížky, tady svíce,
 Emi **G**
tady hrnky, tady lžíce,
 A **D** **A** **D**
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.
2. To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
téhle cesty už je konec na dohled,
tohle je Zlín a támhle blízko,
to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.
3. Táhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři,
 Emi⁷
tady je gin, tady led, já přijdu hned.

Příteli

Vlasta Redl

1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před lety slíbil na trnkobraní,
stále mířím na jihozápad,
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.

2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
a ze všech koutů život zas vstává,
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.

3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
a všem to pípá v Motorolách,
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
a je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.

*: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.

R: Mrkací panenku, kuličku skleněнку,
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
raketu, míček a kačenku na klíček,
a možná ještě víc dáme tomu,
kdo si nás, kdo si nás vezme domů.

*: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
a ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.

*: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G** **Emi** **Ami** **D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D **Hmi** **Emi** **A7 D**
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami **D** **G** **Ami D7 G** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami **D** **G** **C D7 G** **Emi** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko kyselé vínečko podalas' mně v džbánu.
:]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko
tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :]

D
1. Jednou jsem na svatbě veliké byl,
A
vína mi nalili, tak co bych se nenapil,
D
a když mě k půlnoci vynesli ven,
A **D**
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.

A **D** **A** **D**
R: Že jsem měl holku a měl si jí brát,
A **D** **A** **D**
ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,
A **D** **A** **D**
a když mě pak přišli na svatbu zvat,
G **A**
abych šel za svědka, teď přijde zápletka.

2. Já na tu svatbu přece jen šel,
vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
a když mě k půlnoci vynesli ven,
zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.

R: Kačeny, holubi, krocani, husy,
kaviár, ústřice pro sto lidí,
babička plakala, jak jim to sluší,
taková svatba se hned jen tak nevidí.

3. A já na té svatbě za svědka byl,
s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.

D
*: Ležel jsem v posteli vzhůru břichem,
A **D**
vedle mě nevěsta, a já byl ženichem ...

Smutno je mi

Vlasta Redl/Dagmar Lenková

1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
změnil jsem se od základu, jaks' to chtěla, johoho,
jenže to má jednu vadu - že už není pro koho.
2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
ale nejhorší je pomýšlení, že už bys mě stejně nechtěla.
3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.

C F⁶ Emi F C G C
*: Smutno je mi, smutno je mi ...

A

1. Jako správnej kluk jsem si koupil kytaru

D

a hrál jsem a hrál, až jsem měl mozoly,

E

a teď, když už to umím, sedím a čumím

D

E

a nikdo se mnou nechce hrát,

D

D/C#

D/H

E

A

asi nejsem do kapely dobrej kamarád,

F#

tak hraju sám.

2. Už jako mladej skaut jsem pilně hrával Dylana,

jen aby mě, Bože, dej, milovala Milena,

jenže milá Milena milovala Dylana

a Dylan se mnou nechtěl hrát,

asi nejsem pro Dylana dobrej kamarád,

tak hraju sám.

A

3. Jako mladej drn jsem si koupil kytaru,

D

F#

no a tak dále, a tak hraju sám ...

D

E

*: Šmarjá, nikdo se mnou nechce hrát,

D

D/C#

D/H

E

A

to asi nejsem do kapely dobrej kamarád,

D

D/C#

D/H

E

A

no asi taky nejsem do kapely dobrej kamarád,

D

D/C#

D/H

E

A

asi nejsem do kapely dobrej kamarád.

Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal

Vlasta Redl

G **Ami7** **D/F#**
Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal ...

- G** **Ami** **C** **G**
1. Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
Ami **C** **C/H D**
něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
G **Ami** **C** **G**
dav kolem piána a každá píseň o něčem
Ami **C** **C/H D**
a spousta vína a holek na klíně.
2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
a že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplátil.
3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.
- C** **Hmi**
R: Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
Ami **Emi**
kde platí slovo a kde platí daný slib,
C **Hmi**
obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
Ami **D** **Ami D**
obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.
4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
jedni na patníku sedí, druzí vracejí se zpět,
ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.
5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám
dát,
jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.
- R: Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?
- R: Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
naš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
a kde má cenu jen to, co je na prodej.

G **Ami** **C** **G**
*: Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
Ami **C** **D** **G**
[: dřív nebo později stejně sejdeme se v ráji. :]

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

D **D⁹** **H⁷**
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi **Gmi** **A⁴sus A**
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D **D⁹** **H⁷**
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi **A⁴sus** **A D**
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

G **C** **D**
R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G **C** **D**
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G **Cmaj⁷** **Cmi**
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi **Emi⁷** **Ami D** **G**
a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo,
v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka,
až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen
a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček a já ho rychle propíchnul

R1:

C

*: K čemu to bylo, všechno to skládání,
když stejně nikdo nic nepochopil

Ami

a moje vlaštovky odlétly na jih,

G

C

a s těma, co zůstaly, někdo topil,
jen jedna se vrátila, a já jsem čekal
jak blázen, a věřil, že platí,

Ami

že všechno, co necháš, ať letí,

G

C

jednou se k tobě určitě vrátí,

Ami

F

že všechno, co necháš, ať letí,

C

G

Dmi

jednou se k tobě možná vrátí.

3. A tak jsem páčil archív svých písniček,
to se roura styděla,
a když mi zbyl poslední papír,
hned jsem věděl co s ním udělám,
roh na roh - šlo to bez problémů,
jen jestli poletí, z toho měl jsem trochu trému,
to ví přece každý, že co letí, na tom se vydělá.

G

G/F#

4: Mávl jsem rukou z okna,

G/E

G/F#

G

G/F#

G/E

G/F#

a ta vlaštovka doopravdy letěla,

G

Gmaj⁷

i když bralo ji to na stranu,

G⁶

Gmaj⁷

G

asi ji tížilo, že jaro nedělá.

1. **Ami F G**
V půl osmé, to už se stmívá,
C Dmi G Ami
ožijou chodníky nočními převleky,
F E7
telátko uteklo z chlíva,
Ami F E7 Ami
pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.
2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka,
ztratilo zvoneček v šáší,
chytil sa o kořeň tam na Ondráši.
- F Ami Dmi G7 C C/H C/Bb**
R: Ó, moje ovce, moje krávy,
A7 Dmi C F
vzal vás čert, tož, bačo, ať jsme zdraví.
3. Zase jsi nepřišla, milá,
čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
kdepak jsi do rána byla
a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.
- R: Hrál bych ti písničku něžnou,
takovou milou a běžnou,
sám zatím zpil jsem se režnou
asi tak, jako ženci, když nežnou.
4. V půl osmé, to už je ráno,
po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
ovečky jdou zadní branou
a marně bys' počítal tu oplakanou.

- A** **Hmi**
1. Ve středu zabalím kufry a pojedu domů,
E **A (E)**
stopnu si auto, co zajíždí na přehradu,
Hmi
pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu,
E **A**
pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.
2. Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady,
je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu,
co je tu naboso šťastných, krásných a mladých,
ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.
- Hmi E A F#mi**
R: Za deset deset už nejede nic,
Hmi E A
za deset deset už nejede nic.
3. Hned za hrází v jídelně U Mokrých sundám si oděv,
pochválím brýle nové brigádnici,
slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě,
"tak ahoj, babi," zakončím pohlednici.
4. Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde tedka hrajem,
natře mi záda v podstatě jen za pusu,
přikreslí k adrese plánek celého kraje,
ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.
- R:
5. Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy,
přídám se k chlapům do války u Stalingradu,
Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.,
básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.
6. Lacina s Grycem už U Bušů jen pro mě zastřelí prase,
přespolní vandrak vaří se zelím led,
hej, půjč mu to pádlo, ať dá dítě v čase,
jsem hvězda a do první desky to mám deset let.
- R:
7. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního
stanu Armády spásy,
je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
a ráno mi Gábina s Vladkou rozčešou vlasy,
a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.
- R:

8. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné,
sleduju, aby mi neujel zas,
vyměním dva pěšce za věž, to je snad slušné,
a z koncových světél si odečtu svůj přesný čas.

R:

A

Hmi E A

*: Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...